

355.07

Д 63

ВКП 1-00(86)01.01

ДОКТРИНА З ВОЄННО-ІСТОРИЧНОЇ РОБОТИ У ЗБРОЙНИХ СИЛАХ УКРАЇНИ

ЖОВТЕНЬ 2020

ОБМЕЖЕННЯ РОЗПОВСЮДЖЕННЯ:

обмежень для розповсюдження немає.

**ВОЄННО-НАУКОВЕ УПРАВЛІННЯ ГЕНЕРАЛЬНОГО
ШТАБУ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ СПІЛЬНО З
НАЦІОНАЛЬНИМ УНІВЕРСИТЕТОМ ОБОРОНИ
УКРАЇНИ ІМЕНІ ІВАНА ЧЕРНЯХОВСЬКОГО**

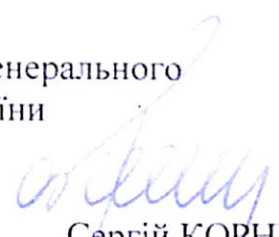
355.02
463

1

Прим. №__

ВКП 1-00(86)01.01

ЗАТВЕРДЖУЮ
Начальник Генерального штабу
Збройних Сил України
генерал-лейтенант

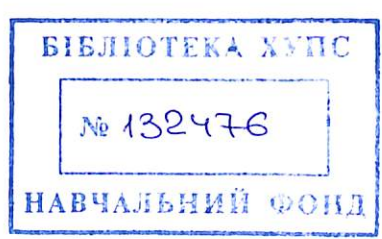

Сергій КОРНІЙЧУК

“02” жовтня 2020 року

ДОКТРИНА

З ВОЄННО-ІСТОРИЧНОЇ РОБОТИ У ЗБРОЙНИХ СИЛАХ УКРАЇНИ

Військова керівна
публікація
військовим організаційним
структурам з організації
воєнно-історичної роботи у
ЗС України

ЖОВТЕНЬ 2020
ОБМЕЖЕННЯ РОЗПОВСЮДЖЕННЯ:
обмежень для розповсюдження немає.
**ВОЄННО-НАУКОВЕ УПРАВЛІННЯ ГЕНЕРАЛЬНОГО
ШТАБУ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ СПІЛЬНО З
НАЦІОНАЛЬНИМ УНІВЕРСИТЕТОМ ОБОРОНИ
УКРАЇНИ ІМЕНІ ІВАНА ЧЕРНЯХОВСЬКОГО**

Генеральний штаб ЗС України
№ 3045 НВГПІ від 08.10.2020 09-03-52 арк. 27

ПЕРЕДМОВА

Доктрина з воєнно-історичної роботи у Збройних Силах України (далі – Доктрина) розроблена робочою групою офіцерів та працівників Збройних Сил України Воєнно-наукового управління Генерального штабу Збройних Сил України спільно з Національним університетом оборони України імені Івана Черняхівського, Національною академією сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного, Харківським національним університетом Повітряних Сил імені Івана Кожедуба, Національним військово-історичним музеєм Збройних Сил України та погоджено із заінтересованими органами військового управління Збройних Сил України, структурними підрозділами Генерального штабу Збройних Сил України.

Доктрина відпрацьована за результатами аналізу системи воєнно-історичної роботи у Збройних Силах України, її сучасного стану та з урахуванням досвіду збройних сил країн-членів НАТО з питань воєнно-історичної діяльності, воєнно-історичної підтримки планування і ведення операцій (бойових дій).

Ця Доктрина визначає основні засади планування, координації, здійснення воєнно-історичної роботи у процесі підготовки та застосування Збройних Сил України. Вона визначає роль органів військового управління, організаційних структур у здійсненні воєнно-історичної роботи та встановлює відповідальність за процеси її планування, проведення та результативність.

Усі питання, що стосуються цієї Доктрини, надсилати на адресу: 03168, м. Київ, Повітрофлотський проспект, 6, Воєнно-наукове управління Генерального штабу Збройних Сил України, електронна адреса телекомунікаційної мережі “Дніпро” a-vnu@vnu.dod.ua (далі – ТКМ), ТКМ “Сєдо-М” – індекс 323 (контактний телефон розробників для надання зауважень та пропозицій – 25-354).

ЗМІСТ

	ПЕРЕДМОВА	2
	ВСТУП	4
	ПОСИЛАННЯ НА ВІЙСЬКОВІ ПУБЛІКАЦІЇ	5
	ОСНОВНІ ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ	6
	ПЕРЕЛІК СКОРОЧЕНЬ ТА УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ	8
1	ВОЄННА ІСТОРІЯ: МІСІЯ І ЦІННОСТІ	9
1.1	Загальні положення	9
1.2	Цільові аудиторії воєнно-історичної роботи	9
1.3	Місце і роль воєнної історії	11
1.4	Функції воєнної історії	11
1.5	Керівні принципи воєнно-історичної роботи	11
2	ОСНОВНІ НАПРЯМИ І ЗАВДАННЯ ВОЄННО-ІСТОРИЧНОЇ РОБОТИ	12
2.1	Основні напрямки воєнно-історичної роботи в Збройних Силах України	12
2.2	Спрямованість воєнно-історичної роботи у Збройних Силах України	12
3	ОРГАНІЗАЦІЯ ВОЄННО-ІСТОРИЧНОЇ РОБОТИ: ФУНКЦІЇ, ОБОВ'ЯЗКИ ТА ПОВНОВАЖЕННЯ	13
3.1	Суб'єкти та керівництво воєнно-історичною роботою у Збройних Силах України	13
3.2	Забезпечення виконання завдань воєнно-історичної роботи	14
4	ПЛАНУВАННЯ, ПРОВЕДЕННЯ, КОНТРОЛЬ ТА ПІДВЕДЕННЯ ПІДСУМКІВ ВОЄННО-ІСТОРИЧНОЇ РОБОТИ	19
4.1	Планування воєнно-історичної роботи	19
4.2	Проведення воєнно-історичної роботи	19
4.3	Контроль за веденням воєнно-історичної роботи	21
4.4	Підсумки воєнно-історичної роботи	21
5	ЗБІР ІСТОРИЧНИХ МАТЕРІАЛІВ, ПУБЛІКАЦІЇ, ДОКУМЕНТУВАННЯ, ЗВІТИ	22
5.1	Збір історичних матеріалів, документування	22
5.2	Воєнно-історичні публікації та їх типи. Порядок розробки та розповсюдження	22
6	ВОЄННО-ІСТОРИЧНА ВІЗІЯ	24
6.1	Візія (стратегічна мета)	24
6.2	Стратегія досягнення візії	25
6.3	Умови успішної стратегії досягнення візії	25
	ДЛЯ ЗАМІТОК	27

Уроки минулого формують доктрини майбутнього

ВСТУП

Збройна агресія Російської Федерації проти України, яка спочатку призвела до окупації Криму, а в подальшому до збройного конфлікту на Сході України спричинила руйнівні наслідки для європейської та глобальної безпеки. Одночасно вона засвідчила, що її проведення у значній мірі є відходом від традиційних форм і способів ведення війни та має елементи гібридного характеру.

Протистояння російській гібридній агресії виявило низку системних проблем, зокрема: несформованість системи здійснення наукового воєнно-історичного аналізу сучасних воєнних конфліктів; низька ефективність впровадження набутих воєнно-історичних знань в освітній процес, підготовку військ (сил); недосконалість воєнно-історичної роботи з формування патріотизму та морально-бойового духу захисників України, що призвело до неготовності значної частини українських громадян до виконання свого конституційного обов'язку – захисту незалежності та територіальної цілісності держави тощо. Ці проблеми посилюються через наявність історичних стереотипів та міфів в оцінюванні подій воєнної історії, інформаційну експансію низки країн, що супроводжується фальсифікацією історії України.

Все це актуалізує процеси створення чіткої системи воєнно-історичної роботи у Збройних Силах України. Розроблення Доктрини має сприяти: вдосконаленню воєнно-історичної науки в Україні; забезпеченню координації наукових досліджень; осмисленню вітчизняного та світового воєнно-історичного досвіду; з'ясуванню особливостей, тенденцій та закономірностей еволюції воєнної справи в різні історичні періоди; врахуванню історичної спадщини для встановлення основ державної політики у сфері військового будівництва; збереженню історичної пам'яті та національних військових традицій; патріотичному вихованню молоді, створенню сприятливих умов для формування кадрового потенціалу Збройних Сил України та інших військових формувань; популяризації воєнно-історичних знань у суспільстві; реалізації актуальних наукових воєнно-історичних проєктів з позицій відновлення історичної правди.